

5. Az ötödik jogalap arra vonatkozik, hogy az intézmények azáltal, hogy megtagadták azt, hogy a megújulóenergia-irányelvnek (RED) való megfelelésről szóló tanúsítványhoz kapcsolódó árkedvezmény alapján megfelelő kiigazítást végezzenek, nyilvánvalóan elferdítették a tényeket, és megsértették az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdését, mivel a felperes exportárait nem lehetett objektíve összehasonlítani az uniós gazdasági ágazat irányáival. Továbbá azáltal, hogy megtagadták a RED-minősítésen alapuló szükséges kiigazítást, az intézmények más indonéziai gyártókhöz képest megengedhetetlen módon hátrányosan megkülönböztették a felperest.
6. A hatodik jogalap arra vonatkozik, hogy az intézmények megsértették az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdését, és nyilvánvaló értékelési hibát követtek el, amennyiben megállapították, hogy a kétszeres beszámításra vonatkozó szabályozás nem járult hozzá az uniós ipart érintő kárhoz.
7. A hetedik jogalap arra vonatkozik, hogy az intézmények nem vettek figyelembe olyan információkat és érveket, amelyeket a felperes a vizsgálat során nyújtott be. Ezzel az eljárással az intézmények nemcsak a kellő gondosságra és a megfelelő ügyintézésre vonatkozó kötelezettségüket sértették meg azáltal, hogy nem gondosan és nem pártatlanul vizsgáltak minden, tudomásukra jutott releváns bizonyítékot, hanem megsértették az alaprendelet 20. cikkének (5) bekezdésében foglalt kötelezettséget, valamint nem teljesítették az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolási kötelezettséget.

2014. február 21-én benyújtott kereset – Hollandia kontra Bizottság

(T-126/14. sz. ügy)

(2014/C 112/78)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Holland Királyság (képviselők: M. Bultermann és J. Langer, meghatalmazotti minőségben)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- nyilvánítsa semmisnek a megtámadott határozat 1. cikkét és mellékletét, e határozat és e melléklet 4 703 231,78 euró összegű kamatokat érintő részében, amely kamatokat Hollandia a késedelmesen megfizetett kiegészítő illeték és jogellenesen kifizetett export-visszatérítés okán fennálló számos követelésbe jogtalanul nem számított be;
- másodlagosan, a megtámadott határozat 1. cikkét és mellékletét nyilvánítsa semmisnek, e határozat és e melléklet 3 208 935,04 euró összegű kamatokat érintő részében, amely kamatokat Hollandia késedelmesen megfizetett kiegészítő illeték okán fennálló számos követelésbe jogtalanul nem számított be;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A kereset az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2013. december 12-i 2013/763/EU bizottsági végrehajtási határozat (HL L 338., 81. o.) részleges megsemmisítésére irányul

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalap, mivel a megtámadott határozat indokolása nem elfogadható és érthető.

2. A második, az EUSZ 13. cikk (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalap, mivel kamatfizetéssel kapcsolatos pénzügyi kiigazításra anélkül került sor, hogy az uniós jogban arra vonatkozó jogalap állna fenn, és/vagy tévesen került alkalmazásra az egyenértékűség elve azon feltételezés okán, hogy Hollandia a vonatkozó időpontban hasonló nemzeti követelésekért kamatot számított fel.
3. A harmadik, a 729/70/EGK rendelet⁽¹⁾ 8. cikkének (2) bekezdésével és az 595/91/EGK rendelet⁽²⁾ 5. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett gondosság elvének megsértésére alapított jogalap, mivel a fennálló kielégítetlen követelések vonatkozásában 2006. október 16. előtt nem került sor határozathozatalra.

⁽¹⁾ A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1970. április 21-i 729/07/EGK tanácsi rendelet (HL L 94., 13. o.).

⁽²⁾ a közös agrárpolitika finanszírozása keretében történt szabálytalanságokról és tévesen kifizetett összegek behajtásáról, továbbá egy információs rendszer e téren történő létrehozásáról, valamint a 283/72/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 1991. március 4-i 595/91/EGK tanácsi rendelet (HL L 67., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 11. kötet, 171. o.).